

Дідівщина

Микола Костомаров

А. Л. Метлинському

Біля церківки старенької
Зеленіють дві тополоньки;
У тіні їх у густенької
Невисокая могилочка.

Купка чорная рябіється
Квіточками-різноцвітками;
Хрест любастровий біліється
У покійника в головоньках.

І округ хреста обвилася
Зелененькая березонька;
Над хрестом тим похилилася
Молоденькая калинька.

Як у свято в празник бовкне дзвін
На дзвіниці стародавньої,—
Відзоветься глуховато він
У темнім склепі, у могилоньці.

Кісточки, либонь, сухесенькі
В трухлих дошках зворушаються;
За життя, либонь, старесенький
Дзвін почувши, розрушався так.

Коли пугач, доби нічної,
Проведе свій довгий глас смутний,
В склепі, серед ночі вічної,
Відкликнеться жалібненько щось.

Кісточки, либонь, старенькі
Не самотні були на світі;
Слізоньки, либонь, тепленькі
Западають в землю глибоко.

Коли чирик над могилою
Привітає ранок піснею,
Весняная пісня милая
Під землею розлягається,

І тополенька пряменькая
Гілочками колихається,
І травиця зелененькая
Заблищить росою срібною.

Либонь, ранок воскресенія
Чують кісточки дідівські,
Либонь, радість зобачання
Гріє серденько холоднее.

Тільки ріки поламалися
Весняної пори ранньої,
Як вербиця розвивалася
І вдягався вигон травкою,

Хлопець й дівчина приходили
Під тополі на могилоньку
І насіннячка приносили
Усівати купку чорную;

І лилися теплі слізочки
Із очей на купку чорную;
І приймалися насіннячки,—
І два квіта уродилося.

І, поливаний хлоп'ячими
Слізоньками, горицвіт вродивсь;
І, поливані дівчачими
Слізоньками, вийшли проліски.

Першій весни подаруночки
Золотіли і синілися;
На їх листях поцілуночки
Божих ангелів лиснілися.

І квітчала ними тихая

Пара в церкві старенької
У суботу великоднюю
Плащаницю Христа-Господа.

Наче лик святий глядів на їх
Оком жалібним та приязним,
Наче хтось вгорі признавсь до їх
І казав їм так любесенько:

Щоб у хлопця в серці жар палав,
Чистий жар до всього доброго,
Як огняний квіт, що він квітчав
Образ Господа забитого!

Щоб у дівчини безвинная
Душка так, як небо, сяяла,
Так — як квіточка блакитная
На лиці Христа-Спасителя!